- [2021] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1

    - ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ.

- v.
- ਮੈਸਰਜ਼ ਪੈਪਸੀ ਫੂਡਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ
- (ਹੁਣ ਪੈਪਸੀਕੋ ਇੰਡੀਆ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ)
    - (2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1106)

    ਅਪ੍ਰੈਲ 06, 2021

- [ਰੋਹਿਨਟਨ ਫਲੀ ਨਰੀਮਨ, ਬੀ. ਆਰ. ਗਵਈ ਅਤੇ
- ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼ ਰਾਏ, ਜੇ.ਜੇ.]
- ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961: ਸ. 254 (2ਏ) ਤੀਜਾ ਪਰਵੀਜ਼ – ਵਿਵਸਥਾ
    - ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ - ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ
    - 365 ਦਿਨ ਪੂਰੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰੋਕ ਦੀ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਛੁੱਟੀ ਲਈ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਦੇਰੀ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ - ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ - ਰੱਖੀ ਗਈ: ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦਾ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਹੈ
    - ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਕਲਾ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.
    - 14 - ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੰਨੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਨਾਲ ਹੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਛੁੱਟੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ
- 365 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ
    - ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਿਆ -
    - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰੋਕ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਉਦੋਂ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਮਾਲੀਆ ਖੁਦ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦਾ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੁਣ "ਬਰਾਬਰ" ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ "ਦੇਰੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਨਹੀਂ" ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣਗੇ
    - ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ " - ਰੋਕ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ <u>ਕੇਵਲ</u> ਜੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਆਰਟੀਕਲ 14 ਹੈ।

        - ਟੈਕਸ/ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ:
        - ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ - ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ - ਆਧਾਰ
    - ਚੁਣੌਤੀ ਲਈ - ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ: ਭੇਦਭਾਵ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਨਮਾਨੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਜਾਂ ਠੋਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਆਰਟੀਕਲ 14.

- 1

- ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ - ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ - ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਿਯਮ - ਮਹੱਤਵ - ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ: ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ.
    - ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ
    - ਹੋਲਡ: 1.1 ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦਾ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ
- ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2008 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?
    - ਦੋਵੇਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੇਦਭਾਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ
- ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਜੋ ਇੰਨੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅਜੀਬ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਖੁਦ
    - ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭਿੰਨਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਨੂੰ 365 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ
    - ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ। [17 ਤੱਕ] [21-ਬੀ-ਡੀ]
        - ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2007 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਅਵਤਾਰ ਵਿੱਚ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ,
- ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, <u>ਜਿੱਥੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ</u>, ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ
    - ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 365 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ
- ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਿਆਦ ਖੰਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਹੈ
    - ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦੇ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਦੇਸ਼ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ
- ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ
    - ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਵਸਤੂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤੀ ਜਾਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। [ਪੈਰਾ 17] [21-ਡੀ-ਜੀ]

- ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਵਿਠਲ ਰਾਓ [1973] 3
- 39 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ.
- ਨਾਰੰਗ ਓਵਰਸੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਆਈਟੀਏਟੀ (2007) 295 ਆਈਟੀਆਰ 22 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

- ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦੇ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼
  - ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਇੱਕ ਸਟੇਅ ਦੀ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਛੁੱਟੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੈ
  - 365 ਦਿਨ ਪੂਰੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਤਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਦੇਰੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਜਿਹਾ ਉਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
  - ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ[ਸੋਧੋ] ਨਾਲ ਹੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੀ
  - 365 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਠਹਿਰਨ ਦੀ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਛੁੱਟੀ ਭਾਵੇਂ
  - ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰੋਕ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਮਾਲੀਆ ਖੁਦ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ
  - ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਹੈ, ਡੀ
  - ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਤਰਕਹੀਣ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 17] [22--]

- ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹੁਣ ਤੱਕ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਇੰਨੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ

  - ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਰਾਧਾਨ ਦੀ "ਇਜਾਜ਼ਤਯੋਗ" ਨੀਤੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਨੀਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵੇਗੀ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ। ਜੇ ਨੀਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 22] [28--]

- ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ
  ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਹੀ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਕਤ ਐਲਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਵੀ ਸਹੀ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦਾ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ
  - ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਹੁਣ "ਈਵਨ" ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ
  - ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ " ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਨਹੀਂ ਹੈ"
  - ਅਪੀਲ". ਠਹਿਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ
  - ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਮਿਆਦ <u>ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ</u> ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 25] [30--]

- 2. ਇਹ ਸਥਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਭੇਦਭਾਵ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਨਮਾਨੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਜਾਂ ਠੋਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਿਯਮ
    - ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਹਰੀ ਝੰਡੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ
- ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ। [ਪੈਰਾ 14, 24] [19--; 28-; 29-]
    - ਮੈਸਰਜ਼ ਐਮ ਰਾਮਨਾਰਾਇਣ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ।
    - ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ(1983) 3 ਐਸਸੀਸੀ 75: [1983] 3 ਐਸਸੀਆਰ 25; ਐਮ.
    - ਜਨਾਰਦਨ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਸੀਆਈਟੀ (2005) 2 ਐਸਸੀਸੀ 324:[2005]
- 1 874 - ਵਿਲੱਖਣ।
    - ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਕੇ. ਮੁਹੰਮਦ ਕੁਨਹੀ [1969] 2
    - 65; ਕਸਟਮ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਕੁਮਾਰ ਕਪਾਹ ਮਿੱਲ (2005) 13 ਐਸਸੀਸੀ 296; ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਮਾਰੂਤੀ ਸੁਜ਼ੂਕੀ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ(2014) 362 ਆਈਟੀਆਰ 215; ਡੀਸੀਆਈਟੀ ਬਨਾਮ ਵੋਡਾਫੋਨ ਐਸਾਰ ਗੁਜਰਾਤ ਲਿਮਟਿਡ
- (2015) 376 ਆਈਟੀਆਰ 23; ਮੈਸਰਜ਼ ਪੈਪਸੀ ਫੂਡਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਏਸੀਆਈਟੀ (2015)
    - 376 ਆਈਟੀਆਰ 87; ਮਾਰਡੀਆ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ
    - (2004) 4 ਐਸਸੀਸੀ 311 : [2004] 3 ਐਸਸੀਆਰ 982; ਪੀ.ਐਮ.ਐਲ. ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼
    - ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸੀਸੀਈ (2013) ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਪੀ ਐਂਡ ਐਚ 4440; ਸੂਰਜ ਮੱਲ ਮੋਹਤਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ. ਵੀ. ਏ. ਵੀ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਸ਼ਾਸਤਰੀ [1955] 1
- 448; ਕੁੰਨਾਥੇ ਥਾਤੇਹੁਨੀ ਮੁਪਿਲ ਨਾਇਰ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ [1961] 3 ਐਸਸੀਆਰ 77; ਸੰਘ ਬਨਾਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਰਾਓ (1996) 3 ਐਸਸੀਸੀ 465 : [1996] 2 ਐਸਸੀਆਰ 57; ਸ਼ਾਇਰਾ
    - ਬਾਨੋ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (2017) 9 ਐਸਸੀਸੀ 1 : [2017] 9 ਐਸਸੀਆਰ 797; ਐਸਾਰ ਸਟੀਲ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਕਰਜ਼ਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ (2020) 8 ਐਸਸੀਸੀ 531:
- [2019] 16 ਐਸਸੀਆਰ 275; ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਭੋਪਾਲ ਖੰਡ ਰਾਜ
    - ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ [1964] 6 ਐਸਸੀਆਰ 846; ਐਨ ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ ਰਵੀ ਵਰਮਾ ਰਾਜਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1969) 1 ਐਸਸੀਸੀ 681: [1969] 3 ਐਸਸੀਆਰ 827; ਕਸਟਮ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (2018) 9 ਐਸਸੀਸੀ 1: [2018] 7 ਐਸਸੀਆਰ 1191; ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. ਵੀ.
- ਜੇ.ਐਚ. ਗੋਟਲਾ (1985) 4 ਐਸਸੀਸੀ 343 : [1985] 2 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.
- 711 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.
- <u>ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ</u>
- [1969] 2 65 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪੈਰਾ 6
- (2007) 295 ਆਈਟੀਆਰ 22 ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਪੈਰਾ 17

(2005)	13 SCC 296	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 9
(2014)	362 ਆਈਟੀਆਰ 215	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 11
(2015)	376 ਆਈਟੀਆਰ 23	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 12
(2015)	376 ਆਈਟੀਆਰ 87	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 13
[2004]	3 SCR 982	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 13, 20
[1955]	1 SCR 448	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 14
[1961]	3 SCR 77	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 15
[1996]	2 SCR 57	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 15
[2017]	9 SCR 797	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 16
[1973]	3 SCR 39	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ		ਪੈਰਾ 17
[2019]	16 SCR 275	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 18
[1983]	3 SCR 25	ਵਿਲੱਖਣ		ਪੈਰਾ 19
[2005]	1 SCR 874	ਵਿਲੱਖਣ		ਪੈਰਾ 20
[1964]	6 SCR 846	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ		ਪੈਰਾ 21
[1969]	3 SCR 827	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ		ਪੈਰਾ 23
[2018]	7 SCR 1191	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ		ਪੈਰਾ 24
[1985]	2 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 711	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ		ਪੈਰਾ 24

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1106.

- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 19.05.2015 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

▪ 2014 ਦੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. (ਸੀ) ਨੰਬਰ 3650 ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਦਿੱਲੀ ਦਾ।

- ਨਾਲ

- ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1125, 1107, 1108, 1109, 1110, 1111, 1112, 1113,

▪ 1114, 1115, 1116, 1117, 1118, 1119, 1120, 1121, 1122, 1123, 1124, 1126,
▪ 1127, 1128, 1129, 1130, 1131, 1132, 1133, 1134, 1135, 1136, 1137, 1138,
▪ 2021 ਦਾ 1139.

- ਵਿਕਰਮਜੀਤ ਬੈਨਰਜੀ, ਏਐਸਜੀ, ਅਰਿਜੀਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ, ਸੀਨੀਅਰ ਏਡੀਵੀ, ਜ਼ਹਾਬ ਹੁਸੈਨ,

▪ ਐਨ.ਕੇ. ਕਰਹੀਲ, ਅਮਿਤ ਵਰਮਾ, ਐਚ.ਆਰ.ਰਾਓ, ਡੀ.ਐਲ.ਚਿਦਾਨੰਦ, ਸੰਜੇ ਕੇ. ਵਿਸੇਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨਿਲ ਕਟਿਆਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।

- ਅਜੈ ਵੇਹਰਾ, ਸਰ ਏਡੀਵੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਵਿਤਾ ਝਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇਵਿਕਾ ਜੈਨ, ਉਦਿਤ ਨਰੇਸ਼, ਦੀਪਕ ਚੋਪੜਾ, ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਅਜ਼ਮਾਨੀ, ਅਨਮੋਲ ਆਨੰਦ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਿਆ ਟੰਡਨ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਰਾਹੁਲ ਗੁਪਤਾ, ਡੀ ਨਾਗੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ, ਅੰਭੋਜ ਕੁਮਾਰ ਸਿਨਹਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ੈਰੀ ਗੋਇਲ, ਆਰ ਚੰਦਰਚੂੜ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੁਰਾਧਾ ਦੱਤ, ਸਚਿਤ ਜੌਲੀ, ਤੁਸ਼ਾਰ ਜਾਰਵਾਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਿਸ਼ਾ ਝਾਮ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀ ਵਿਜੇਲਕਸ਼ਮੀ ਮੈਨਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਿਆ ਟੰਡਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਵਿਤਾ ਜੌਲੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਿਸ਼ਾ ਝਾਮ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀ ਵਿਜੇਲਕਸ਼ਮੀ ਮੈਨਨ,
    - ਸ਼ੇਖਰ ਪ੍ਰੀਤ ਝਾਅ, ਡਾ. ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਗਰਗ, ਸਲਿਲ ਕਪੂਰ, ਸੁਮਿਤ ਲਾਲ ਚੰਦਨੀ,
- ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨਨਿਆ ਕਪੂਰ, ਸਨਤ ਕਪੂਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੌਮਾ ਸਿੰਘ, ਕੇ.ਪੀ.
    - ਪ੍ਰਵੀਨ ਸਵਰੂਪ, ਹਿਮਾਂਸ਼ੂ ਐਸ ਸਿਨਹਾ, ਭੁਵਨ ਧੂਪਰ, ਯਸ਼ ਵਰਮਾਨੀ, ਸਈਦ ਜਾਫਰ ਆਲਮ, ਐਡਵੋਕੇਟ

        - ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?

- ਆਰ. ਐਫ. ਨਰੀਮਨ, ਜੇ.
    - ਦੇਰੀ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ।
    - ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਾਂ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦੇ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।
    - ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ.
        - v. ਮੈਸਰਜ਼ ਪੈਪਸੀ ਫੂਡਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ [ਹੁਣ ਪੈਪਸੀਕੋ ਇੰਡੀਆ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ] (2015 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 30284 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ) ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਨਿਰਧਾਰਕ ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ?
- 24.02.1989 ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ
    - ਸੰਕੇਤ, ਫਲਾਂ ਦਾ ਜੂਸ, ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਅਤੇ ਨਿਰਯਾਤ ਲਈ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਵਪਾਰ। ਨਿਰਧਾਰਕ ਮਲਟੀ-ਨੈਸ਼ਨਲ ਪੈਪਸੀਕੋ ਇੰਕ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਕੰਪਨੀ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਪੈਪਸੀਕੋ ਇੰਡੀਆ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ 'ਚ ਰਲੇਵਾਂ
- 01.04.2010 ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ, ਮਾਣਯੋਗ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। 30.09.2008 ਨੂੰ,
    - ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 2008-2009 ਲਈ ਆਮਦਨ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ 92,54,89,822 ਰੁਪਏ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ। 19.10.2012 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਲਈ ਉਲਟ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਨੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ
- ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) 29.04.2013 ਨੂੰ।
    - 31.05.2013 ਨੂੰ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਮਲ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਰੋਕ ਨੂੰ 08.01.2014 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 28.05.2014 ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ 365 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ
- ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਆਦ 30.05.2014 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

- ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦਾ ਖਦਸ਼ਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦਿਆਂ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਾਧਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਮਾ

ਲ ੀਆ ਵਿਭਾਗ ਨੇ 21.05.2014 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦੇ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 19.05.2015 ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

- ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਨੂੰ 365 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਭਾਵੇਂ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ।
- ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ
- ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

- ਵਿਦਵਾਨ ਏਐਸਜੀ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਕਰਮਜੀਤ ਬੈਨਰਜੀ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ
  - ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰੋਕ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਵਾਰ ਇਸ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਾਜਬ ਮਿਆਦ ਬੀਤ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਦਾ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰੋਕ ਦਾ ਅਖਤਿਆਰੀ ਉਪਾਅ
    ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ,
  - ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੪ ਨੂੰ ਯੰਤਰਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋੜਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਆਜ਼ਾਦੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ
  - ਰਾਜ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਨੀਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਭੇਦਭਾਵ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ
  - ਜਦੋਂ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਬਰਾਬਰ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।
- ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੈ ਵੋਹਰਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀ ਹਿਮਾਂਸ਼ੂ ਐਸ.
  ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸਿਨਹਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਦੀਪਕ ਚੋਪੜਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸਚਿਤ ਜੌਲੀ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬੈਨਰਜੀ ਦੀਆਂ ਹਰੇਕ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤਰਕ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਮੁੱਢਲੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ
  - ਕੇਸ, ਸਹੂਲਤ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ, ਆਦਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ
  - ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲੰਬਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਟੇਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਦੀਆਂ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੪ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਨ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਾਜ ਕਿਸੇ "ਨੀਤੀ" ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਨਾਹ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ, ਜੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨੀਤੀ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਹੈ ਜਾਂ
- ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦੂਰਸਾਉਣ ਲਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਰਾਬਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ,
- ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜਦੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ
- ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

  - ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਟੇਅ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ

- ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਨਾਮ ਐਮਕੇ ਮੁਹੰਮਦ ਕੁਨਹੀ (1969) 2 ਐਸਸੀਆਰ 65. ਇਸ ਵਿੱਚ
  - ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 254, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਈ। ਧਾਰਾ 254 (1) ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਦਰਲੈਂਡ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਸਾਰੀ (ਤੀਜਾ ਸੰਸਕਰਣ, ਆਰਟਸ 5401 ਅਤੇ 5402) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਹੈ
- ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:
    - ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 255 (5) ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ
    - ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 220 (6) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
- ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਐਕਟ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੁੱਪ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ
    - ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 254 ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ
- ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਫਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹਨ।
    - ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਖਦਸ਼ਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ
- ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸਾਂ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਜਾਂ

- ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਕਾਰਨ ਨਿਰਧਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲੀਆ ਏ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ
- ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ। ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
- ਕਰਾਧਾਨ ਅਤੇ ਮਾਲੀਆ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਮੁੱਢਲਾ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ
- ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ
- ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯੋਗ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਪੂਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ
- ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ।

▪ [ਪੰਨਾ 72 ਤੇ]

- ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਰੋਕ ਦੇ ਆਦੇਸ਼, ਜੇ ਆਖਰਕਾਰ ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਵਿਅਰਥ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਯੋਗ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

- ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਈ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੱਕ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ,
  - ▪ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2001 (01/06/2001 ਤੋਂ) ਦੁਆਰਾ, ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ:
    - “254. ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼।
    - (2ਏ) ਹਰੇਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਧਾਰਾ 253 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:
    - ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 253 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਰੋਕ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 180 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ:
    - ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅੰਦਰ ਇੰਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ
      ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ, ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

- ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਖਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ

- ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ◌ਾ◌ਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2007 (01/06/2007 ਤੋਂ) ਰਾਹੀਂ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧ ਕੀਤੀ:
    - "254. ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼।
    - (2ਏ) ਹਰੇਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ,
    - ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਧਾਰਾ 253 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:
- ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਰੋਕ
    - ਧਾਰਾ 253 ਦੀ (1) ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ 180 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰੋਕ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ
- ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ:
    - ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਟੇਅ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਟੇਅ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਅਪੀਲ ਨਿਰਧਾਰਕ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਿਆਦ ਵਧਾਓ
    - ਰਹਿਣਾ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਮਿਆਦਾਂ ਲਈ ਰਹਿਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਧੀ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਮਿਆਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, 365 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ
- ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਧੀ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰੋਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ:
    - ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਧੀ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰੋਕ ਦਾ ਆਦੇਸ਼
- ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।
    - ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2007 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਨਾਰੰਗ ਓਵਰਸੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਆਈਟੀਏਟੀ (2007) 295 ਆਈਟੀਆਰ 22 ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਗਈ। ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
        - ਕੁਨਹੀ (ਸੁਪਰਾ), ਫਿਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:

- ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਧਾਰਾ 2007 ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ 2007 ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਏ ਵਿਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ?
- ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ। ਕੀ ਇਹ ਸੰਸਦ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਤਾ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅੰਤ੍ਰਿਮ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸ਼ਰਾਰਤ ਜੇ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ
- ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲੰਬੀ ਦੇਰੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ ਸੀ
- ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 180 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਰੋਕ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਮਨਮਾਨੀ ਦੀ ਕਸੌਟੀ 'ਤੇ ਖਰਾ ਨਹੀਂ ਉਤਰਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਹਾਰ ਜਾਵੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮਾਲੀਆ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਤ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ
- ਐਕਟ, 2007 ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।
- ੨੦੦੭ ਦੀ ਸੋਧ ਨੇ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ
- ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ 360 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੰਸਦ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਵਸਤੂ ਹੈ
- ਜਿਸ ਸ਼ਰਾਰਤ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਸੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਾ ਕਰਨਾ
- ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲ ਦਾ। ਮਿਆਦ ਵਧਾ ਕੇ ਸੰਸਦ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ। ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ
- ਉਸ ਦੀ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਅਸਫਲਤਾ, ਪਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਂ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਕੰਮ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ
- ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ।
- ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੋਕ ਜਾਂ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ 360 ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਕੇ ਸੰਸਦ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਕੀ ਅਸਰ ਹੋਇਆ ਸੀ?
- ਲੋੜੀਂਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ। ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ
- ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਤਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੀ ਸੰਸਦ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਸੀ

- ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।
    - ਇਕ ਪਾਸੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
- ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਖੋਹ ਕੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੪ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਅਰਥ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤ।
- [ਪੰਨਾ 30-31 ਤੇ]
    - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਸਟਮ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਕੁਮਾਰ ਕਪਾਹ ਮਿੱਲ (2005) 13 ਐਸਸੀਸੀ 296 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
- ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1944 ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ, ਧਾਰਾ 35 ਸੀ (2ਏ), ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ:
    - "ਸਾਡਾ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੁਮਾਰ ਕਾਟਨ ਮਿੱਲਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ। (ਸੁਪਰਾ) ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਉਸਾਰੀ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
- ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2007 ਦੁਆਰਾ। ਰੋਕ ਜਾਂ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਾਰਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ
    - ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ। ਤੀਜੇ ਪਰਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਾਰੀ ਹੋਵੇ
- ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ
    - ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕੰਮ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਮਾਲੀਆ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦੇ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇਗਾ
- ਕੁਮਾਰ ਕਾਟਨ ਮਿੱਲਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ। (ਸੁਪਰਾ)। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ
    - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ।
- [ਪੰਨਾ 32 ਤੇ]

- ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਧਾਰਾ 254 (2ਏ)

ਇਸ ਵਾਰ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2008 (01/10/2008 ਤੋਂ) ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਸੋਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

- "254. ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼।

- (2ਏ) ਹਰੇਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ,
- ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਧਾਰਾ 253 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:
- ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸੀ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਰੋਕ
- ਧਾਰਾ 253 ਦੀ (1) ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ 180 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰੋਕ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ
- ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ:
- ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਟੇਅ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਟੇਅ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਅਪੀਲ ਨਿਰਧਾਰਕ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਈ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਓ
- ਰਹਿਣਾ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਮਿਆਦਾਂ ਲਈ ਰਹਿਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਧੀ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਮਿਆਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, 365 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ
- ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਐਫ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਧਾਈ ਗਈ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰੋਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰੇਗੀ:
- ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਵਧੀ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।
- ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, 365 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਰਹਿਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ,
- ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਚ ਦੇਰੀ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ।

- ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ।

- ਮੈਸਰਜ਼ ਮਾਰੂਤੀ ਸੁਜ਼ੂਕੀ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ (2014) 362 ਆਈਟੀਆਰ 215. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦੇ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ:
    - "ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਸਿੱਟਾ:-

- 1 ਅਕਤੂਬਰ, 2008 ਤੋਂ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2008 ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦੇ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਟੇਅ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 365 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦਾ।
    - () ਜੇ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਗਲਤੀ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦਾ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

- ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦਾ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਜਾਂ ਰੋਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮਾਲ ਜਾਂ ਵਿਭਾਗੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੂੰ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਣਗੇ
    - ਮੰਗ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਮਾਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

- ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੋਕ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।
    - ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਿਕਵਰੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਸਮੇਤ ਉਚਿਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦੀ।
    - ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਅਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
        - [ਪੰਨਾ 231 ਤੇ]

    - ਮਾਰੂਤੀ ਸੁਜ਼ੂਕੀ (ਸੁਪਰਾ) ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਡੀਸੀਆਈਟੀ ਬਨਾਮ ਵੋਡਾਫੋਨ ਐਸਾਰ ਗੁਜਰਾਤ ਲਿਮਟਿਡ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। (2015) 376 ਆਈਟੀਆਰ 23, ਮਾਰੂਤੀ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ
- ਸੁਜ਼ੂਕੀ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦੇ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ।
    - ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:
        - ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮਾਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ
- ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਇਹ ਹੈ

- ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਏ ਨੇ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ/ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਮੰਗ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨੂੰ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।
- 365 ਦਿਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਠਹਿਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕੁੱਲ 365 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਹਿਣ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਵਾਧਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ
- ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ- ਬੀ
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਰੋਕ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 365 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਨਿਰਧਾਰਕ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਹਰ 180 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-
- ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ 'ਤੇ ਲੱਗੀ ਰੋਕ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਰੀ
- ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਉਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਹਰ 180 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੋਕ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
- ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਦੇਸ਼ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਰੀ ਦੀਆਂ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ
- ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਨਿਰਧਾਰਕ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨੂੰ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
- ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ। ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਸੀ (2ਏ) ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ
- ਵਿਦਵਾਨ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਵਿਦਵਾਨ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ 365 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,
- ਕਿਉਂਕਿ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਮਾਲੀਆ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਝੱਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ
- ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਰੋਕ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 365 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੀ
- ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਰਜਿਸਟਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਪੀਲਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ।

- (ਪੰਨਾ 42-43 ਤੇ)

- ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਮੰਗ 'ਤੇ ਰੋਕ ਵੀ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ
- ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਫੋਰਮ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ
- ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

- (ਪੰਨਾ 45-46 ਤੇ)
    - ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਸਰਜ਼ ਪੈਪਸੀ ਫੂਡਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਏਸੀਆਈਟੀ (2015) 376 ਆਈਟੀਆਰ 87 ਨੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2008 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦੇ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਨਾਰੰਗ ਓਵਰਸੀਜ਼ (ਸੁਪਰਾ), ਫਿਰ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ
        - ਮਾਰੂਤੀ ਸੁਜ਼ੂਕੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ:

            - "12. ਉਪਰੋਕਤ ਉਦਾਹਰਣ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ
            - ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ
- ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਸਟੇਅ ਨੂੰ ੩੬੫ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ
            - ਰੋਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 365 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।
- ਕਿ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਿਕਵਰੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਸਮੇਤ ਉਚਿਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।
            - ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜੇਠਮਲ ਫੌਜਮਲ ਸੋਨੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਅਰਥਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ. ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦੇ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ
- ਵਿੱਤ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਕਤ ਐਕਟ
            - ਐਕਟ, 2008 ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦੇ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।

- [ਪੰਨਾ 96-97 ਤੇ]

- ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਰਡੀਆ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (2004) 4 ਐਸਸੀਸੀ 311 ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੀਐਮਐਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ
- v. ਸੀਸੀਈ (2013) ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਪੀ ਐਂਡ ਐਚ 4440, ਜੋ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1944 ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਸੀ (2ਏ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ,

- ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:
  - "23. ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਸਵਾਮੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ , ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦੇ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਚੁਣੌਤੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
  - ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
  - ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਲੂ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
  - ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਗੈਰ-ਇਜਾਜ਼ਤਯੋਗ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੈ. ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ
  - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ਕ, ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ

    ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ.
  - ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਧਾਰਾ 254 (2 ਏ) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੋਕ
  - ਆਦੇਸ਼ 180 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
  - ਦੂਜਾ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
  - 180 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਕੁੱਲ 365 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰੋਕ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।
  - ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
  - ਠਹਿਰਨ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ। ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਜ ਹੈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ

    ਜੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 365 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰੋਕ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਨੂੰ 180 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
  - ਅਪੀਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
  - ਰੋਕ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਰੋਕ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
  - ਇਸ ਦੀ ਮਿਆਦ 365 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਹੈ

- ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - 'ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ' - ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਭੁਲੇਖਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਠਹਿਰਾਅ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ 365 ਦਿਨ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਪਲਬਧ ਸੀ, ਹੈ
    - ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ,
- ਕਾਰਨ, ਜੋ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ
    - ਅਪੀਲ। ਮਾਲੀਆ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਲਓ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਸਟੇਅ 365 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ,
- ਇੱਕ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਕੇਸ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ।
    - 24. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਨ ਕਿ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਜੋ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ
- ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾਤਾਵਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ
    - ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਭੇਦਭਾਵ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ
- ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ - 'ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ
    - ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2008 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਗੈਰ-ਭੇਦਭਾਵ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਟੇਅ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ
- ਦੇਰੀ ਦੀਆਂ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਅਪਣਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, 'ਚੰਗੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਾਲੇ' ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਮੰਗੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਜਾਂ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ
    - ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਵਿੱਤ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ
- ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ, 2008 ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੱਸਦਿਆਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
    - ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਨਾਰੰਗ ਓਵਰਸੀਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ , ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
- ਅਪੀਲ ਨਿਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ

- ਯੋਗ ਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ 365 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

- [ਪੰਨਾ 107-109 ਤੇ]
  - ਇਹ ਸਥਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
    - ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਭੇਦਭਾਵ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਨਮਾਨੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ
    - ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਜਾਂ ਠੋਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੂਰਜ ਮੱਲ ਮੋਹਤਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਵੀ.ਏ.ਵੀ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਸ਼ਾਸਤਰੀ (1955) 1 ਐਸਸੀਆਰ 448, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਕਰਾਧਾਨ (ਜਾਂਚ ਕਮਿਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 (4) ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਕ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸਖਤ ਸੀ।
    - ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। ਸੈਕਸ਼ਨ
    - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 (4) ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੇਦਭਾਵ ਪੂਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
  - ਕਰਾਧਾਨ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਠੋਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ
    ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭੇਦਭਾਵ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 5 ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੁੰਨਾਥੂ ਥਾਟੇਹੁਨੀ ਮੂਪਿਲ ਨਾਇਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ
    - ਕੇਰਲ (1961) 3 ਐਸਸੀਆਰ 77, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਕੋਚੀਨ ਲੈਂਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1955 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਲਗਾਏ ਗਏ "ਬੇਸਿਕ ਟੈਕਸ" ਨਾਮਕ ਇਕਸਾਰ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
      ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:
      - "ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਸਲ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਉਤਪਾਦਕਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਮਦਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੋ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਉਚਿਤ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ,
      - ਕਰਾਧਾਨ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇ ਅਧੀਨ
      - ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਕੇਸ ਲਵਾਂਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖੁਸ਼ਕ ਮਾਰੂਥਲ ਹੈ. ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਫਸਲ ਉਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
      - ਕਿਰਤ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਬੇਹੱਦ ਵੱਡਾ ਨਿਵੇਸ਼। ਤੀਜਾ ਜੀ , ਪਾਲਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ
      - ਭੂਮੀ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਮਾਲੀਆ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਾਦਸਾਗ੍ਰਸਤ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਲੇਬਰ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਚੌਥਾ ਹੈ ਵੱਡਾ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਉਣਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਬਹੁਤ ਉਪਜਾਊ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਫਸਲ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਚੌਥੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ

- ਉਦਾਹਰਣ, ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦਾ ਬੋਝ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ. ਤੀਜਾ ਟੈਕਸ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਜੇ ਉਹ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਉਹ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਮੰਗ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ
- ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ 'ਤੇ ਅਸਮਾਨਤਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਟੈਕਸਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਹੈ
- ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
- ਐਕਟ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਜ਼ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੀ ਘਾਟ ਅਸਮਾਨਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ
- ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਰਾਬਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

[ਪੰਨਾ 91-92 ਤੇ] ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਬਨਾਮ ਏ. ਸੰਨਿਆਸੀ ਰਾਓ (1996) ਵਿੱਚ 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ.

- 465, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44-ਏਸੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਨ ਹੋਣਾ ਜਦੋਂ ਸਿਰਫ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿੱਤਿਆਂ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ
- ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਨ ਵਿਵਹਾਰ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਤੋਂ 43-ਸੀ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬੇਇਨਸਾਫੀ, ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
- ਇਲਾਜ (ਦੇਖੋ ਪੈਰਾ 22)।

o ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਰਾ ਬਾਨੋ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ (2017) 9 ਐਸਸੀਸੀ 1 ਕੇਸ ਵਿੱਚ 5 ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

- “101. ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਇੰਡੀਅਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਨਿਊਜ਼ਪੇਪਰਜ਼ (ਬੰਬਈ) (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ v. ਭਾਰਤ ਸੰਘ [ਇੰਡੀਅਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਨਿਊਜ਼ਪੇਪਰਜ਼ (ਬੰਬਈ) (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ v. ਯੂਨੀਅਨ
- ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, (1985) 1 ਐਸਸੀਸੀ 641 : 1985 ਐਸਸੀਸੀ (ਟੈਕਸ) 121] ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਥਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ ਕਿ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਲੈਨਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ
- ਕਾਨੂੰਨ[ਸੋਧੋ] ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ
- ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੁਣੌਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਨਮਾਨੀ ਦੀ ਪਰਖ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ
- 14. ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਗਟ ਮਨਮਾਨੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰਕਹੀਣ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ

- ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ[ਸੋਧੋ] ਨਾਲ ਹੀ, ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਬ

ਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਅਨੁਕੂਲ, ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਨਮਾਨੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨਮਾਨੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

- ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦਾ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
  - ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2008 ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ
  - ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਨਿਰਧਾਰਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ
  - ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਜੋ ਇੰਨੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅਜੀਬ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਖੁਦ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਭਿੰਨਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
  - ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਮਿਲਣ 'ਤੇ 365 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਤਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾਰੰਗ ਓਵਰਸੀਜ਼ (ਸੁਪਰਾ), ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2007 ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
  - ਇਸ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਅਵਤਾਰ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜਿੱਥੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਹੈ
  - ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ
  - ਉਹ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 365 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ
  - ਪ੍ਰਬੰਧ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਹੈ ਮਿਆਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦੇ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਦੇਸ਼ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।
  - ਜ਼ਿਊਸ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੂਟੇਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਵਸਤੂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤੀ ਜਾਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਨਮਾਨ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ
  - ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਵਿਠਲ ਰਾਓ (1973) ਵਿੱਚ 3 ਐਸਸੀਆਰ 39 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:

    - "ਹੁਣ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਾਜਬ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਰ ਹੈ

- ਕਿ ਵਾਜਬ ਹੋਣ ਲਈ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨੂੰ ਦੋ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ: (ਮੈਂ) ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸਮਝਣਯੋਗ ਵਿਭਿੰਨਤਾ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ () ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਦਾ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੰਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂ ਖੁਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
- ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਵਸਤੂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਰਗ ਨਾਲ ਭੇਦਭਾਵ ਕਰਨਾ ਹੈ
- ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਭੇਦਭਾਵ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ
- ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਵਰਗੀਕਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੰਬੰਧ ਹੈ।

[ਪੰਨਾ 47 ਤੇ]

- ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦੇ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼
  - ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 365 ਦਿਨ ਪੂਰੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰੋਕ ਦੀ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਛੁੱਟੀ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਤਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਦੇਰੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਜਿਹਾ ਉਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ
  - ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 365 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦੀ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਛੁੱਟੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਮਾਲੀਆ ਖੁਦ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇ
- ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ 'ਚ ਦੇਰੀ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੇਵਕੂਫ, ਤਰਕਹੀਣ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ।
  - ਦਰਅਸਲ, ਐਸਾਰ ਸਟੀਲ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ (2020) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ
- 8 ਐਸਸੀਸੀ 531, ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਂਡ ਬੈਂਕਰਪਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 (3) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ "ਲਾਜ਼ਮੀ" ਸ਼ਬਦ
  - ਜ਼ਾਬਤਾ, 2016 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:
    - "124. ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਤਣਾਅਗ੍ਰਸਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਹੱਲ ਕੋਡ ਦੇ ਸਫਲ ਕੰਮ ਕਾਜ ਵਿਚ ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਰਕ ਹੈ, ਇਕੋ ਇਕ ਅਸਲ
- ਸੋਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣ ਵਾਲਾ ਸਮਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ
    - ਅਤੇ ਐਨਕਲੈਟ ਇੱਕ ਲਾਤੀਨੀ ਮੈਕਸਿਮ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਐਕਟਸ ਕਿਊਰੀ ਨੇਮਿਨੇਮ ਗ੍ਰੀਵਾਬਿਟ.
    - 125. ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਮਿੱਤਲ ਬਨਾਮ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਮਿੱਤਲ ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਪੁਨੀਆ [ਆਤਮਾ ਰਾਮ]
- ਮਿੱਤਲ ਬਨਾਮ ਮਿੱਤਲ ਵੀ. ਈਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਪੁਨੀਆ, (1988) 4 ਐਸਸੀਸੀ 284), ਇਹ ਅਦਾਲਤ

- ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੈਕਸਿਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹ

ਰਿਆਣਾ ਸ਼ਹਿਰੀ (ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਟਰੋਲ) ਐਕਟ, 1973, ਧਾਰਨਾ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 288-89, ਪੈਰਾ 8)

- "8. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਾਰਨ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਝਾੜੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ
- ਮੈਕਸਿਮ ਕਿਊਰੀ v - ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਛੋਟ
- ਜਾਂ ਰੈਂਟ ਐਕਟ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਭਰਮ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ.
ਇਹ ਆਮ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ
- ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦਾ ਕਦੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
- ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਕਿਰਾਇਆ ਐਕਟ ਤੋਂ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਭਰਮ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮਕਾਨਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਵੇਂ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਮਕਸਦ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ
ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਧਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

- ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਰਾ ਮੈਥਿਊ v. ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਕਾਰਡੀਓ ਵੈਸਕੁਲਰ ਡਿਸੀਜ਼ [ਸਾਰਾ ਮੈਥਿਊ v. ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਕਾਰਡੀਓ ਵੈਸਕੁਲਰ ਡਿਸੀਜ਼, (2014) 2 ਐਸਸੀਸੀ 62 : (2014) 1 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 721], ਇਹ ਅਦਾਲਤ
  - ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਪਿਊਟਿੰਗ ਸੀਮਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ
  - ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 468 ਸੰਬੰਧਿਤ ਤਾਰੀਖ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਮੈਕਸਿਮ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 96-97, ਪੈਰਾ 39)

    - "39. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ,
    - ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਕਾਲੇ (ਭਾਰਤ ਦਾਮੋਦਰ ਕਾਲੇ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦਾਮੋਦਰ ਕਾਲੇ) ਵਿੱਚ ਕਨੂੰਨੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।ਏ.ਪੀ. ਰਾਜ, (2003) 8 559 : 2004 () 39] , ਜਾਪਾਨੀ
    - ਸਾਹੂ [ਜਾਪਾਨੀ ਸਾਹੂ ਬਨਾਮ] ਚੰਦਰ ਸ਼ੇਖਰ ਮੋਹੰਤੀ, (2007)
    - 7 394 : (2007) 3 () 388] ਅਤੇ ਵੰਕਾ
    - ਰਾਧਾਮਨੋਹਰੀ [ਵੰਕਾ ਰਾਧਾਮਨੋਹਰੀ ਬਨਾਮ ਵੰਕਾ ਰਾਧਾਮਨੋਹਰੀ ਬਨਾਮ] ਵੰਕਾ ਵੈਂਕਟ ਰੈੱਡੀ, (1993) 3 ਐਸਸੀਸੀ 4 : 1993 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 571]। ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੈਕਸਿਮ ਨੁਲਮ ਟੈਂਪਸ ਔਂਟ ਟਿੱਡੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ
    - ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਰਦਾ।

- ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਚੌਕਸ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਨਾ ਕਿ ਨੀਂਦ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ। ਇਹ ਲਾਤੀਨੀ ਮੈਕਸਿਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਚੌਕਸੀ , v. ਅਧਿਆਇ V ਜੋ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
- ਇਸ ਮੈਕਸਿਮ ਤੋਂ। ਪੂਰ. ਕੁਝ ਅਪਰਾਧ ਜ਼ਿਕਰ ਕਿ ਧਾਰਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 384 ਜਾਂ 465, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਹੈ, ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
- ਸਮਾਜਿਕ ਨਤੀਜੇ[ਸੋਧੋ] ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
- ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 468 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਪਿਊਟਿੰਗ ਸੀਮਾ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤਾਰੀਖ ਮੰਨਣਾ ਸਮਰਥਿਤ ਹੈ।

- ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੈਕਸਿਮ ਐਕਟ ਕਿਊਰੀ ਨੇਮਿਨੇਮ ਗ੍ਰੈਵਾਬਿਟ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ
  - ਅਰਥਾਤ ਸ਼ੱਕੀ ਅਪਰਾਧ 'ਤੇ ਮਨ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ
  - ਕਿਸੇ ਮਿਹਨਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਅਧਿਆਇ V ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤਰ-ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ
- ਇਹ ਤਿੰਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮ ਹਨ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ,
  - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਰਫ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੈਕਸਿਮ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ. ਉਹ ਸਿਰਫ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

    - ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਮਿੱਤਲ (ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਮਿੱਤਲ ਬਨਾਮ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਮਿੱਤਲ ਬਨਾਮ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਫ਼ੈਸਲੇ ਹਨ।ਈਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਪੁਨੀਆ, (1988) 4 ਐਸਸੀਸੀ 284] ਅਤੇ ਸਾਰਾ
- ਮੈਥਿਊ (ਸਾਰਾ ਮੈਥਿਊ ਬਨਾਮ ਸਾਰਾਹ ਮੈਥਿਊ)ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਕਾਰਡੀਓ ਵੈਸਕੁਲਰ
  - ਬਿਮਾਰੀਆਂ, (2014) 2 ਐਸਸੀਸੀ 62 : (2014) 1 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 721] ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੀਰਜ ਕੁਮਾਰ ਸੈਨੀ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ (ਨੀਰਜ ਕੁਮਾਰ ਸੈਨੀ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ, (2017) 14 ਐਸਸੀਸੀ 136 : 8 ਐਸਸੀਈਸੀ 454] , ਐਸਸੀਸੀ
  - ਪੈਰਾ 29 ਅਤੇ 32. ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਾਰਵਾਈ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੀ ਜੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਖੁਦ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ
  - ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੀ ਗਲਤੀ, ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਆਈਆਰਪੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ
    - ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
  - ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੈਰ-ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਵਾਲੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੱਦ ਵੱਧ, ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ
  - ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (1) (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਫਿਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਨਹਾਉਣ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇਗਾ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ
    - ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣ ਵਾਲਾ ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ

- ਕਾਰਕ ਜੋ ਦੇਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਯੋਗ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਮਦਰਾਸ ਪੈਟਰੋਕੇਮ [ਮਦਰਾਸ ਪੈਟਰੋਕੇਮ ਲਿਮਟਿਡ v. , (2016) 4 ਐਸਸੀਸੀ 1 : (2016) 2 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਈਵੀ) 478] . ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ,
- ਅਸੀਂ "ਲਾਜ਼ਮੀ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ
- ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
- ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ
- ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (1) (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ। ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣ ਵਾਲਾ ਸਮਾਂ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਤੋਂ 330 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
- ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਜੇ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ 330 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਥੋੜ੍ਹੀ ਮਿਆਦ ਬਚੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ
- ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਡੀ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ
- ਇਹ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣ ਵਾਲਾ ਸਮਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਕਰਕੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਦੇਰੀ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਢਿੱਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਖੁਦ, ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਸਮਾਂ 330 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਜੋੜੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ, ਜੇ
- ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰੇਸ ਪੀਰੀਅਡ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ
- 2019 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਹੈ ਐਡਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਐਫ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ
- ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਮਾਂ ਹੋਰ ਵਧਾਉਣ। ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਮ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 330 ਦਿਨ ਬਾਹਰੀ ਸੀਮਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਣਾਅਗ੍ਰਸਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
- ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਜੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਵੱਲ ਧੱਕਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

- ਵਿਦਵਾਨ ਏਐਸਜੀ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦਿਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਮ ਰਾਮਨਾਰਾਇਣ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।(1983) 3 ਐਸਸੀਸੀ 75 (ਪੈਰਾ 16) ਅਤੇ
  - ਐਮ ਜਨਾਰਦਨ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. (2005) 2 324 (ਪੈਰਾ 14) ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ

- ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਓ। ਮੈਸਰਜ਼ ਐਮ ਰਾਮਨਾਰਾਇਣ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੀ
- ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕੁਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਮੁੱਖ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ
- ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:
    - "21. ਹਾਲਾਂਕਿ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮੂਲ ਸਾਈਡ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

- ਅਪੀਲ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦ ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ
    - ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ 1981 ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 36 ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਬਣੀ ਰਹੀ
- ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਅਪੀਲ। ਕਿਸੇ ਅਯੋਗ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਹੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੀ, ਜੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਜਾਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਗੁੰਮ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ
    - ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 20 ਨਿਯਮ 11 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਝੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ
    - ਫਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ।
    - ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

- 20. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਫੈਸਲਾ ਜਨਾਰਦਨ ਰਾਓ (ਸੁਪਰਾ), ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਤਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ
- ਮਾਰਡੀਆ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਉਦੋਂ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ:
    - "60. ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ

- ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

ਮੰ
ਗ ਦਾ 75% ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਰਕਮ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਦਮਨਕਾਰੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ/ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

- ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ
- ਇਕੱਲੇ ਇਕਪਾਸੜ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
- ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ। ਸਿਰਫ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਰਕਮ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਨਾਲ ਇਕਪਾਸੜ ਪੱਖ ਵਿਚ ਝੁਕਣ ਵਾਲੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ
- ਪਾਰਟੀ ਦਾ, ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਰਹੀ ਹੈ ਸੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਦਾ ਤੱਥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ/ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਐਨਪੀਏ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕਰਨਾ।
- ਅਜਿਹੀ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਦਮਨਕਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਾਜਬ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
- ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ। ਅਜ਼ਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜ਼ਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਰਸ਼ਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਰਕਮ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
- ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ, ਉਸ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਜੋਂ ਕੈਪਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਭਰਮ ਅਤੇ ਭੜਕਾਊ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
- 61. ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੇਠ ਨੰਦ ਲਾਲ [1980, ਸਪ ਐਸਸੀਸੀ 574] ਜਦੋਂ ਕਿ
- ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 590, ਪੈਰਾ 22)

- ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ
- ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ <u>ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹਾਲਾਤ ਇੰਨੇ ਔਖੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਕਿ</u>
- <u>ਇਹ ਅਣਉਚਿਤ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਭਰਮ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ</u>।

[ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ] ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਜੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (2) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

- ਵਿੱਤੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ
- ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਇੰਟਰਸਟ ਐਕਟ, 2002 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਰਫੇਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ "ਅਪੀਲ" ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ 75% ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣਾ।

- ਇਹ ਐਕਟ ਬੇਰਹਿਮ, ਦਮਨਕਾਰੀ, ਗੈਰ-ਵਾਜਬ, ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਸੀ।

    - 21. ਵਿਦਵਾਨ ਏਐਸਜੀ ਨੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜੋੜਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
- ਇਸ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਭੋਪਾਲ ਸ਼ੂਗਰ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਰਾਜ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। (1964) 6 ਐਸਸੀਆਰ 846. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਨੀਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਗੀਆਂ। ਜੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟੈਕਸ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
    - ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ◌ਾ◌ं ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ◌ੀ ਸੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
    - ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਟੈਕਸਦਾਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਇੰਨੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਸ਼ਬਦ "ਇਜਾਜ਼ਤਯੋਗ" ਹੈ
- ਕਰਾਧਾਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਉਸ ਨੀਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵੇਗੀ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈ
    - ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਜੇ ਨੀਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਪੈਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।
    - ਵਿਦਵਾਨ ਏਐਸਜੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਦੂਜਾ ਫੈਸਲਾ ਐਨ ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ ਰਵੀ ਵਰਮਾ ਰਾਜਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ
- (1969) 1 ਐਸਸੀਸੀ 681 (ਪੈਰਾ 14). ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਨਾਟਕ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ
    - ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਜੋੜਾਂ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਉਸੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਥੋਪਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ,
- ਵਿਅਕਤੀ, ਆਦਿ, ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਸਮਾਨਤਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਉਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦੇ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
    - ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ।
    - ਵਿਦਵਾਨ ਏਐਸਜੀ ਨੇ ਫਿਰ ਕਸਟਮ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।(2018) 9 ਐਸਸੀਸੀ 1 (ਪੈਰਾ 32 ਤੋਂ 34). ਇਹ ਫੈਸਲਾ
- ਸਿਰਫ ਇਸ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਾਧਾਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਾਂ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
    - ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਟੈਕਸ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸਿਰਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

- ਜਦੋਂ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. ਵੀ.
- ਜੇ.ਐਚ. ਗੋਟਲਾ (1985) 4 ਐਸਸੀਸੀ 343, ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਇਸਨੇ ਕਿਹਾ:
    - “46. ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨਿਆਂਪੂਰਨ ਨਤੀਜਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।
      ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਉਸਾਰੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ। ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਕੰਮ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ
    - ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਇੱਕ ਅਪੂਰਨ ਸਾਧਨ ਹੈ
    - ਮਨੁੱਖੀ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪ੍ਰਗੂਟਾਵਾ। ਜੱਜ ਸਿੱਧੇ ਹੋਏ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
    - ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਤੋਂ ਕਿਲ੍ਹਾ ਨਾ ਬਣਾਓ ਪਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਮਕਸਦ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਖੋਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ.
    - 47. ਅਸੀਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (3) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 24 (2) ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
    - ਵਰਤਮਾਨ ਮਕਸਦ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਯੋਜਨਾ ਤੋਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।
    - ਇਸ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
    - ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਜੇ ਸਖਤ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਉਸਾਰੀ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕਾ ਨਤੀਜਾ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ ਭਾਵ ਨਤੀਜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲੱਭੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਪ-ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਸਖਤ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਸਾਰੀ ਸੰਭਵ ਹੈ
    - ਉਸਾਰੀ ਫਿਰ ਉਸ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲੋਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
    - ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਉਸਾਰੀ[ਸੋਧੋ] ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਕੁਇਟੀ ਅਤੇ ਕਰਾਧਾਨ ਅਕਸਰ ਅਜਨਬੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਅਨਿਆਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਰਾਬਰੀ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ.
    - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਾਂ ਸਿਰਫ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਦੇਣਦਾਰੀ
    - ਨਿਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੁਨਾਫਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘਾਟਾ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

- 25. ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਮੈਸਰਜ਼ ਪੈਪਸੀ ਫੂਡਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ) ਸਹੀ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਵੀ ਸਹੀ ਹਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2ਏ) ਦਾ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੁਣ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।
- ਸ਼ਬਦ "ਇਵਨ" ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ "ਨਹੀਂ ਹਨ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ" ਅਪੀਲ ਬਾਰੇ". ਠਹਿਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ
- ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਮਿਆਦ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਜੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਵੇ
- ਅਪੀਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮਾਲੀਆ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।
- ਨਿਧੀ ਜੈਨ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ।

- ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

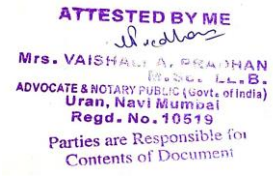

ATTESTED BY ME
Mrs. VAISHALI A. PRADHAN
M.Sc. LL.B.
ADVOCATE & NOTARY PUBLIC (Govt. of India)
Uran, Navi Mumbai
Regd. No. 10519
Parties are Responsible for
Contents of Document

- ○